

II.

Fúj, süvölt a Mátra szele,
Üngöm, gatyám repül vele,
Kalapom el is kapta már,
Tiszába vitte a tatár.

Istenadta falu nyája,
Ez is csak útamát állja,
Talán itt jár hét vármegye
Juha, borja és tehene.

Habos sárga csikóm nyaka,
Ujjnyi vastag a por rajta,
Meg ne utálj, kedves rózsám,
Hogy oly sötét poros orcám.

Subám zálog a bírónál,
Kalapom a Tiszán uszkál,
De a szívem itten dobog,
Forró lángja feléd lobog.

Gémes kút.

Kerek puszta, gémes kút,
Oda visz a gyalogút,
Gyalogúton egy kis lány
Szedi lábát szaporán.

Gyalogúton a kis lány,
Hova megy oly szaporán?
Üres korsó kezében,
Tűz szikrázik szemében.

Gulyásbojtár a kútnál
Itatna, de csak ott áll,
Hej, te kis gulyásbojtár,
Tüzes szemed kire vár?

«Üres korsót töltök én,
Lángszerelmet oltok én,
Gyalogúton kis leány,
Erre erre szaporán.»

Huszárok.

Szép gazdasszony, van-e ebéd?
«Van bizony.»
Lesz-e puhára vetett ágy?
«Lesz bizony.»
Jaj galambom, eszem a szép
Ajkadat,
Itt maradok, nem megyek egy
Tapodtat.

Gazda, van-e zab a lónak?
«Nincs biz' ott.»
Van-e széna a tartóban?
«Nincs biz' ott.»
Menjünk lovam, meg nem él itt
A huszár;
De azért a szép asszonyért
Mégis kár!

Kora házasság.

Kis kakasnak taréja sincs
S kukorikol immár:
Tejes szájú a legényke
S esze lányokon jár;
Talán meg is házasodik,
Csak ez volna hátra!
Minden okos azt mondja rá:
Ember kell a gátra!

Alig birja még a kévét
Szekérre föladni,
Kapanyelet sem tudna még
Jó móddal faragni,
Már is gazda akar lenni,
Oh Isten csudája,
Kívált ha nincs egyebe, mint
Botja, tarisznyája.